

Στις άλλες σελίδες:

- Η ΘΑΤΣΕΡ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
- ΕΛΛΑΔΑ - ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
- ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΡΞΙΣΤΡΙΕΣ
- ΑΓΩΝΑΣ 55 — 59
- Ο «ΤΟΛΜΗΡΟΣ» ΖΙΑΡΤΙΔΗΣ

ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ - ΝΤΕΝΚΤΑΣ

ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Η συνάντηση ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ-ΝΤΕΝΚΤΑΣ προγραμματίζεται να γίνει στις 17 του Μάη (Σημ. Το κείμενο τούτο γράφτηκε πριν απο την πραγματοποίηση της συνάντησης) δεν αναμένεται να αποδώσει καρπούς. Σε τούτο το σημείο συμφωνούν σχεδόν όλοι οι παρατηρητές και όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Τίθεται όμως το ερώτημα: Γιατι τότε γίνεται η συνάντηση και θα είναι πράγματι χωρίς κανένα αποτέλεσμα;

Τις ψευδαισθήσεις που πιθανόν να υπήρχαν διάλυσε με τις πρόσφατες δηλώσεις του ο πρωθυπουργός της Τουρκίας κ. Ετζιεβιτ. Ο Ντενκτας εξακολουθεί απο την πλευρα του να προωθεί και να προπαγανδίζει υπερ της διχοτομικής λύσης που πάντα επεδίωκε. Οι δυτικοί κύκλοι κάθε άλλο παρα διατεθειμένοι είναι να πιέσουν την ήδη ασταθή κυβέρνηση Ετζιεβιτ.

Εχοντας τούτο το υπόβαθρο υπόψη είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς τί νόημα μπορεί να έχει η συνάντηση για το καλο του κυπριακού αγώνα. Το επιχείρημα που προβάλλεται συχνά είναι εκείνο της επίδειξης καλής θέλησης και διαλλαχτικότητας.

Ομως η διαλλαχτικότητα δεν είναι εκείνη που θα δώσει ικανοποιητική λύση στο κυπριακό πρόβλημα. Προβλήματα απελευθέρωσης ποτε δεν επιλύθηκαν με την «διαλλαχτικότητα», αλλά με τη συνεπή αγωνιστική πορεία με ξεκάθαρους στόχους και τη χρήση όλων των δυνατών μεθόδων. Και είναι πασιφανές πως ακόμα δεν έχει δημιουργηθεί το αγωνιστικό μέτωπο που θα ενώσει το λαο σε μια αντιιμπεριαλιστική πορεία για την απελευθέρωση του τόπου. Οι απαραίτητες αλλαγές στις κοινωνικο-οικονομικές δομές, η αλλαγή στους προσανατολισμούς της εξωτερικής πολιτικής δεν έχουν ακόμα αρχίσει.

Η συνάντηση λοιπόν γίνεται μέσα σε πλαίσια καθόλου ευνοϊκα. Κι ούτε μπορεί να είναι τοπική και ουδέτερη. Κι αν ακόμα ακολουθήσει αδιέξοδο, που είναι η πιθανότερη εξήγηση, η συνάντηση αφ' εαυτής θα προσδώσει στον Ντενκτας και το κράτος του κύρος, αποκλείοντας ακόμα ένα βήμα προς τη νε-

φάκτο αναγνώριση.

Η άλλη πιθανή εξέλιξη που είναι και περισσότερο επικίνδυνη σχετίζεται με τις τέσσερις κατευθυντήριες γραμμές. Γιατι είναι βέβαιο πως η συνάντηση θα γίνει με υπόβαθρο τις συμφωνίες Μακαρίου - Ντενκτας και τις προτάσεις της Κυπριακής πλευρας που τις ακολούθησαν το Μάρτη του 1977. Φυσικά είναι γνωστο πως σημαντικές πολιτικές δυνάμεις του τόπου υποστήριζαν τις προτάσεις εκείνες, τις οποίες έχουν αναγάγει σε σημαία αγώνα. Εξασφαλίστηκε δηλαδή με τις συμφωνίες εκείνες ακόμα μια υποχώρηση απο την κυπριακή πλευρα. Τώρα αρχίζουμε απο εκείνο το δεδομένο. Οι γνωστοί κύκλοι και οι Τούρκοι θα ζητήσουν νέες υποχωρήσεις. Και είναι ψευδαισθήση η ελπίδα που εκφράζεται πως ο Βαλντχάιμ θα εφαρμόσει τα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Γιατι αν υπήρχε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, δεν θα γινόταν καμμια αναφορά στις συμφωνίες Μακαρίου-Ντενκτας, κι ούτε καν θα υπήρχε λόγος να γίνουν εκείνες οι συμφωνίες. Κι ούτε θα γινόταν συζήτηση για το θέμα τούτο κι ούτε θα γινόταν λόγος για απόσυρση των προτάσεων του Μάρτη του 1977.

Οι πρόσφατες δηλώσεις Ρολάνδη σχετικά με τα αναμενόμενα αποτελέσματα της συνάντησης είναι αρκετα διαφωτιστικές. Ο κ. Ρολάνδης μίλησε για τρία ενδεχόμενα, επιτυχίας, αποτυχίας και ημιεπιτυχίας ή μερικής επιτυχίας! Και σαν πιθανότερη εξέλιξη προσδιόρισε το τρίτο ενδεχόμενο. Και πρόσθεσε πως θα συνομιλήσουμε και σε μια τέτοια περίπτωση.

Υπάρχει, δηλαδή, το ενδεχόμενο, να τμηματοποιηθεί το κυπριακό πρόβλημα, να περιπλανηθεί σε ατέρμονες συζητήσεις με αφετηρία τα τέ-

σερα σημεία ή κατευθυντήριες γραμμές με άγνωστη κατάληξη. Εχοντας υπόψη τις εμπειρίες του όχι και τόσο μακρινου παρελθόντος, το συσχετισμο των δυνάμεων στην

περιοχή, αλλά και τις διαθέσεις διαφόρων πολιτικών δυνάμεων στην Κύπρο είναι πολυ εύκολο να προβλέψει κανείς πως εισέρρημαστε σε μια επικίνδυνη κατολισθηση.

Η προσκόλληση στις κατευθυντήριες γραμμές σε συνάρτηση με το λεγόμενο «πνεύμα καλής θέλησης» θα αποτελέσουν την αφετηρία για μελλοντικές υποχωρήσεις.

Η ΚΑΘΑΡΣΗ

ΚΑΙ

ΠΩΣ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ

Ένα απο τα βασικά λαϊκά αιτήματα μετα τα γεγονότα του 74 (πραξικόπημα-εισβολή) είναι και η κάθαρση, όπως και στην Ελλάδα η αποχουνοποίηση. Ο λαος στις συγκεντρώσεις και στα συλλαλητήρια εκδήλωσε αυτη τη θέληση του, για τιμωρία των πρωταιτών των γεγονότων του 74 που ήταν πρωτοφανη στη Κυπριακή ιστορία. Ταυτόχρονα τα προοδευτικά κόμματα και οι οργανώσεις ξεκαθάρισαν μαζί με τον λαο ότι ζητούσαν τη κάθαρση για τους πρωταίτιους, τους μεγάλους εκπροσώπους των πολιτικών οικονομικών και στρατιωτικών καταστάσεων που σε συνάρτηση με τα ξένα συμφέροντα οδήγησαν τον τόπο στο πτωδρόμισμα και την κατοχή.

Αντι αυτου όμως βλέπουμε τους βασικούς υπεύθυνους με τις μεγάλες οικονομικές δυνάμεις και την πολιτικο-κοινωνική καθιέρωση, ανέγγιχτους, χωρίς καμμια δικαστική κίνηση εναντίον τους να συνεχίζουν την πορεία της συνομιωσίας και της εξηπυρέτησης των ξένων και δικών τους συμφερόντων, και να διώκονται απο τη δικαιοσύνη και τα πει-

θαρχικά συμβούλια άσημοι υπάλληλοι και αδύνατοι οικονομικά και κοινωνικά πολίτες, οι οποίοι παρασύρθηκαν και πολλοι απο αυτους μπόρεσαν να καταλάβουν τι έχει συμβεί.

Πολλοι που διώκονται και κινδυνεύουν να χάσουν την δουλια τους και να στερηθούν έτσι τα στοιχειώδη για τη ζωή, αυτοι και οι οικογένειες τους, φτάνουν στην εξευτελι-

στική κατάσταση να ζητουν και να παρακαλουν παρασηνιακα να κλείσει η υπόθεση τους, πλησιάζοντας πολιτικούς παράγοντες για να τους βοηθήσουν. Επίσης μαζεύουν υπογραφες απο τους γνωστους και τους χωριανους τους ότι δεν συμμετείχαν ενεργα στις πραξικοπηματικές καταστάσεις. Κι όλα αυτα σε ένα πλαίσιο όπου νοιώθουν προσβλημένοι με άγχος που κρατάει πέντε χρόνια τώρα, ότι θα τιμωρηθούν και θα χάσουν τις δουλιες τους και μ' ένα αίσθημα ότι για την κατάντια τους αυτη φταίει η αριστερα που επιμένει στο θέμα της κάθαρσης που χτυπα αυτους τους φτωχους εργαζόμενους.

Και είναι αυτο το τελευταίο που κυνηγα η κυβέρνηση και η αστική τάξη, την δημιουργία στα πλατια δεξιόφρονα λαϊκά στρώματα του αντιαριστερου συναισθήματος.

συνέχεια
στην 8η σελίδα

Η ΘΑΤΣΕΡ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ: Εντείνεται η ταξική σύγκρουση

Σε νέα φάση μπαίνει το Εργατικό Κίνημα

Η εκλογική νίκη της Θάτσερ στην Αγγλία, μολονότι γεγονός που θα στοιχίσει ακριβώς στην εργατική τάξη σημαίνει και μια ένταση της ταξικής σύγκρουσης από την οποία υπάρχουν πιθανότητες, ακόμα και στο άμεσο μέλλον, για σημαντικά βήματα από το Αγγλικό εργατικό κίνημα. Η μακροχρόνια κρίση στην οποία βρίσκεται τώρα ο Βρετανικός καπιταλισμός, οι πρόσφατες πολιτικές ανακατατάξεις με την εκλογή μιας σκληροτράχηλης δεξιάς κυβέρνησης και η πλήρης αποτυχία του εργατικού κόμματος θα έχουν βαθιές συνέπειες στη συνείδηση και δράση του εργατικού κινήματος.

Η Βρετανική οικονομία, τώρα και δέκα χρόνια σχεδόν, παρουσιάζει συμπτώματα οικονομικής στασιμότητας. Είναι πολλοί και πολύπλοκοι οι λόγοι για αυτό αλλά προέρχονται από την ίδια την φύση του καπιταλιστικού συστήματος παραγωγής και την προηγούμενη εξάρτηση της Βρετανικής οικονομίας πάνω στην άμεση εκμετάλλευση του αποικιακού της σμύλεματος. Η Βρετανία σήμερα έχει τα χαμηλότερα επίπεδα οικονομικής ανάπτυξης από όλες τις ανεπτυγμένες χώρες, και τα υψηλότερα επίπεδα πλουθωρισμού και ανεργίας. Επομένως τα μεροκάματα στην Αγγλία είναι και αυτά από τα χαμηλότερα, όπως είναι και το βιοτικό επίπεδο της εργατικής τάξης. Σήμερα, παρόλες τις διευκολύνσεις που παρέχουν οι διάφορες κυβερνήσεις. Εργατικές και Συντηρητικές, στους Βρετανούς κεφαλαιοκράτες, κρατώντας χαμηλά τους μισθούς και με επιδοτήσεις σε επιχειρήσεις, υπάρχει ακόμα απροθυμία στην επένδυση των τεραστίων ποσών που χρειάζονται για μια πραγματική αλλαγή στην παραγωγική δομή της οικονομίας. Τεράστιες Επενδύσεις γίνονται όμως στο εξωτερικό και σε μη παραγωγικούς τομείς από τους Βρετανούς κεφαλαιοκράτες όπου τα κέρδη είναι πιο σίγουρα και αποδίδονται πιο γρήγορα. Και η Βρετανική βιομηχανία συνεχίζει να είναι βασισμένη σε απαρχαιωμένο εξοπλισμό χαμηλής παραγωγικότητας σε σύγκριση με την υπόλοιπη Ευρώπη και η οικονομία να παραμένει στάσιμη.

Η Εργατική Τάξη της Βρετανίας έχει χρόνια τώρα που «σφίγγει ζώνες» όπως της ζητούν οι διάφορες κυβερνήσεις και συνεχώς πράγματι μειώνετε το βιοτικό της επίπεδο. Οι συντεχνίες είναι σήμερα αναγκασμένες, διότι το απαιτούν τα μέλη, να προβούν σε ακόμα πιο δυναμικούς, αγώνες για αυξήσεις μεροκαμάτων. Έχουν τεράστια δύναμη οι συντεχνίες στην Βρετανία. Ακόμα και η Εργατική Κυβέρνηση, του Κάλαχαν, δεν κατάφερε να συγκαταστήσει αυτό το νέο κύμα αγώνα της εργατικής τάξης που ξέσπασε με τις απεργίες του τελευταίου χρόνου. Η Συντηρητική πολιτική τακτική κτύπησε τους Εργατικούς μόνο όταν πλέον είχε γίνει καθαρό πως η κυβέρνηση δεν μπορούσε να συγκαταστήσει τις συντεχνίες και πως και άλλα μέτρα χρειάζονταν από την αστική τάξη.

Η Κυβέρνηση Θάτσερ κύριους στόχους στον πρόγραμμα

εσωτερικής πολιτικής της, έχει τον περιορισμό της δύναμης των συντεχνιών και την μείωση του κυβερνητικού παρεμβατισμού στην οικονομία. Ηδη έχει ανακοινώσει νομοσχέδια που ξανακαθορίζουν τις συνθήκες κάτω από τις οποίες μια απεργία μπορεί να θεωρηθεί νόμιμη ή όχι. Επίσης δίνεται περισσότερη κάλυψη και προστασία σε απεργοσπάστες και εργοδότες σε καταστάσεις απεργίας. Τέτοια νομοσχέδια δεν μπορούσαν να εισαχθούν ακόμα και από την κυβέρνηση Κάλαχαν. Για τον περιορισμό του κρατικού παρεμβατισμού γενικά στην οικονομία έχουν ανακοινωθεί αποκοπές κυβερνητικών δαπανών στην Παιδεία, και τον τομέα των Κοινωνικών Υπηρεσιών και σε μεγάλες κρατικοποιημένες και άλλες επιχειρήσεις. Σκοπός είναι και κάποια μείωση της άμεσης φορολογίας.

Η Κυβέρνηση Θάτσερ είναι μια ένδειξη του σταδίου στο οποίο βρίσκεται σήμερα η ταξική σύγκρουση στη Βρετανία. Η τεράστια δύναμη της εργατικής τάξης δεν μπορούν να συγκρατηθούν πλέον είτε από φελελεύθερες Συντηρητικές Κυβερνήσεις είτε από λεγόμενες Εργατικές. Η αστική τάξη είναι διατεθειμένη τώρα να πάρει πιο ωμά μέτρα ενάντια στην εργατική τάξη. Το κόμμα που παραδοσιακά και ιδεολογικά αντιπροσωπεύει την μεγαλοαστική τάξη της Βρετανίας, το Συντηρητικό Κόμμα αντανάκλα σήμερα άμεσα, μετά από κάποιες ενδοκομματικές ανακατατάξεις, το πνεύμα αυτό. Μετά από την εκλογική ήττα του Εντουαρτ Χηθ από τον Κάλαχαν ενισχύθη η πιο δεξιά και ωμη ιδεολογική και πολιτική στάση της Θάτσερ και του Σερ Κηθ Τζιόσεφ (νυν Υπουργός Βιομηχανίας). Σήμερα μια Συντηρητική Κυβέρνηση με μέλη τα πιο αντιδραστικά δεξιά στοιχεία αυτού του Κόμματος βρίσκεται στην εξουσία.

Στην εξωτερική της πολιτική η σημερινή Αγγλική Κυβέρνηση θα ακολουθήσει το πνεύμα και τους σκοπούς της εσωτερικής της πολιτικής. Περισσότερους δεσμούς με το καπιταλιστικό και πολιτικό σύμπλεγμα της Ε.Ο.Κ. ενίσχυση του Ν.Α.Τ.Ο κ.τ.λ. Στην Αφρική θα υποστηρίξει την κυβέρνηση Σμιθ-Μουζαρέουα όπως και άλλες αντιδραστικές κυβερνήσεις σ' όλο τον κόσμο. Τώρα εάν θα προσπαθήσει να παίξει ένα πιο δυναμικό πρακτικό ρόλο γενικά, σε σύγκριση με τους Εργατικούς, στον εξωτερικό τομέα είναι δύσκολο ακόμα να πει κανείς. Εάν κρίνει κανείς από τους Υπουργούς που έχουν διορισθεί στους τομείς των εξωτερικών σχέσεων και εθνικής ασφάλειας και το βάρος που έχει δοθεί στην επάνδρωση αυτών των τμημάτων της Κυβέρνησης, δεν υπάρχει και μεγάλη αμφιβολία.

Η εκλογική νίκη της Θάτσερ δεν ήταν και απλώς μια εκλογική ήττα του Εργατικού Κόμματος. Ήταν κάτι πέραν τούτου που θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στην περαιτέρω εξέλιξη του Εργατικού Κόμματος και του Εργατικού Κινήματος γενικά. Η εργατική τάξη για πρώτη φορά, στις τελευταίες εκλογές, έδειξε ένα αισθητό βαθμό αποχής πολύ πέραν του μέσου ορίου αποχής για την χώρα. Στες εργατικές συνοικίες που από παράδοση ψηφίζουν εργατικούς σημειώθηκαν τα μεγαλύτερα ποσοστά αποχών που σε ωρισμένες περιπτώσεις ξεπέρασαν το 30-35%. Αυτό το γεγονός είναι ένδειξη μελλοντικών ανακατατάξεων μέσα στο Εργατικό κόμμα και στο Βρετανικό εργατικό κίνημα. Η άριστερα του Εργατικού κόμματος αυξάνει την επιρροή της. Επίσης και τα διάφορα μικρά μαρξιστικά κόμματα στις τελευταίες εκλογές παρουσίασαν αυξημένη υποστήριξη.

Η εφημερίδα μας θα παρακολουθεί στενά τους καινούργιους εργατικούς αγώνες που προβλέπουμε στην Βρετανία. Και μολονότι είναι νωρίς ακόμα πιστεύουμε πως το Βρετανικό εργατικό κίνημα μπαίνει σε μια νέα φάση εξέλιξης από την οποία θα βγει ενδυναμωμένο.

ΔΙΕΘΝΗ

ΛΑ·Ι·ΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στη διάρκεια ειρηνικής πορείας 10.000 Μακεδόνων καπνοπαραγωγών που έγινε τέλη του περασμένου Απριλίου στο δρόμο Γιαννιτσών - Θεσσαλονίκης για διεκδίκηση αιτημάτων τους, ΜΑΤ και κρανοφόροι της χωροφυλακής (ειδικά εκπαιδευμένα αποσπάσματα για αντιμετώπιση διαδηλώσεων) επιτέθηκαν ενάντια στους αγρότες, με αποτέλεσμα να χτυπήσουν και να συλλάβουν πολλούς και να προκαλέσουν ζημιές σε πολλά τράκτορες που χρησιμοποίησαν οι καπνοπαραγωγοί για την πορεία τους.

Η τρομοκρατική αυτή ενέργεια της χωροφυλακής οδήγησε στην πραγματοποίηση μαζικής αγωνιστικής συγκέντρωσης των καπνοπαραγωγών στα Γιαννιτσά, όπου καταγγέλθηκε η κυβερνητική επίθεση ως προσπάθεια εκφοβισμού της αγροτικής τάξης και διατρανώθηκε η απόφαση των Ελλήνων αγροτών για διεκδίκηση των κλαδικών αιτημάτων και κατοχύρωση των συνταγματικών δικαιωμάτων τους.

Στους αγρότες συμπαρα-

στάθηκαν οι υπόλοιπες κλαδικές συνδικαλιστικές οργανώσεις της περιοχής, οι καταστηματάρχες των Γιαννιτσών (που έκλεισαν τη μέρα της συγκέντρωσης τα καταστήματά τους και τα αριστερά κόμματα στην Ελλάδα.

Με αφορμή αυτό το συγκεκριμένο περιστατικό εντοπίζουμε την τρομερή έλλειψη πληροφόρησης που, ιδιαίτερα, για την προοδευτική μερίδα του κυπριακού τύπου καταντα απαράδεκτη. Τη στιγμή που τα προοδευτικά κόμματα στην Κύπρο θεωρούμε ως σημαντικό συμμαχικό παρά-

Ο βαθμός πληροφόρησης και η αλληλεγγύη του Κυπριακού λαού

γοντα τον Ελληνικό λαο, σύγκαιρα αγνοούμε τους αδιάκοπους αγώνες των εργαζόμενων και των αγροτών στην Ελλάδα, δίνοντας ξεχωριστή προβολή και υπέρμετρη σημασία στις πολιτιστικές ανταλλαγές και επαφές που διοργανώνει η κυβέρνηση σε συνεργασία με την Ελληνική πρεσβεία στη Λευκωσία. Δεν υποτιμούμε, βέβαια, καθόλου τη χρησιμότητα του πολιτιστικού, όμως δεν μπορούμε παρα να εκφράσουμε τους φόβους-μας πως αυτή η προσπάθεια στοχεύει στην υποκατάσταση της ουσιαστικής αλληλεγγύης του Ελληνικού λαού προς το δικό μας αγώνα με τη λεχτική και μόνο διαβεβαίωση δημοκρατικών ή προοδευτικών μονάδων και φορέων που δρουν όμως, ως ένα βαθμό απομονωμένα από τους αγώνες του Λαϊκού κινήματος στην Ελλάδα.

Έτσι η ευθύνη που έχει το Λαϊκό κίνημα στην Κύπρο είναι να αναπτύξει, παράλληλα, με τις δικές του διασυν-

δέσεις από τη μια τη σωστή πληροφόρηση του Ελληνικού Λαού για το δικό μας πρόβλημα, αλλά ταυτόχρονα να πάρει στα χέρια- του το βάρος της σωστής πληροφόρησης και αλληλεγγύης του Κυπριακού προς τον αγώνα του Ελληνικού Λαού. Τότε μόνο αποχτά αληθινό νόημα και αποτελεσματικότητα η διεθνιστική

αλληλεγγύη και, ας μην έχουμε αυταπάτες, αυτό το ρόλο ούτε μπορεί αλλά ούτε και θέλει να παίξει η κυβέρνηση, ο αστικός τύπος και τα κρατικά μέσα μαζικής πληροφόρησης (κι ας κάμνουν, τα τελευταία, καθημερινή σχεδόν αναφορά στα γραφόμενα του Ελληνικού τύπου).

Ιούλιος Θεοδωρίδης

ΡΟΔΕΣΙΑ: ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

Τα περι μεταβίβασεις εξουσίας στους μαύρους

Το σχέδιο για την μεταβίβαση μεταβατικά της κρατικής εξουσίας στα χέρια της πλειοψηφίας των μαύρων της Ροδεσίας και οι πρόσφατες αντιδημοκρατικές εκλογές που διεξήχθησαν αποτελούν μια φάρσα. Σκοπό έχει την διατήρηση της εξουσίας των λευκών για όσο πιο πολύ καιρο είναι δυνατό μέχρις ότου σταθεροποιηθεί μια ξενόδομη κυβέρνηση μαύρων που θα μπορεί να παίξει ικανά τον ρόλο του πυροσβέστη των προοδευτικών δυνάμεων της χώρας και της περιοχής. Η σημασία της Ροδεσίας για τον ιμπεριαλισμό δεν είναι απλώς θέμα προστασίας οικονομικών συμφερόντων και τη λευκή μειοψηφία.

Η Ροδεσία είναι χώρα κλειδί στο γεωγραφικό χώρο αυτό και η εξουδετέρωση του προοδευτικού έθνικοαπελευρωτικού κινήματος της και η δημιουργία ενός αντιδραστικού μαύρου κράτους κάτω από τον έλεγχο ουσιαστικά, της Νότιας Αφρικής και των συμμάχων-της έχει πολλά να προσφέρει στον ιμπεριαλισμό.

Εάν θα καταφέρει να σταθεροποιηθεί και να παίξει ένα τέτοιο ρόλο η κυβέρνηση Μουζαρέουα - Σμιθ, δεν είναι καθόλου σίγουρο. Είναι γεγονός πως η κυβέρνηση αυτή παίρνει τεράστια βοήθεια από

τη Νότια Αφρική και αρκετές άλλες ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης. Η αστυνομία, ο στρατός και όλα τα στρατιωτικά σημεία εξουσίας βρίσκονται ακόμα στα χέρια των λευκών. Η καινούργια Βρετανική κυβέρνηση φαίνεται διατεθειμένη να κάνει το παν να διατηρήσει τους λευκούς στην εξουσία.

Η προοδευτικές δυνάμεις, όμως, της χώρας δεν έχουν καθόλου μειώσει την ένταση της ένοπλης και πολιτικής-τους δράσης παρόλα τα μέτρα που έλαβαν οι αρχές. Το πατριωτικό Μέτωπο, και

οι δύο οργανώσεις- του, διατηρεί σημαντικές ένοπλες δυνάμεις μέσα στην χώρα και ακόμα περισσότερες σε στρατόπεδα στη Ζαμβία και

Μοζαμβίκη. Η αποτυχία στην εξολόθρευση των ανταρτών εντός της χώρας δεν είναι άσχετη και με την βοήθεια που παίρνουν από τον πληθυσ-

μο. Επίσης το κίνημά- τους είναι σοβαρά ιδεολογικά βασισμένο και συνδέεται άμεσα με άλλα προοδευτικά κινήματα της Αφρικής και Ασίας.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

Απο τη περασμένη Δευτέρα 7 του Μάη άρχισε η απεργία των νηπιαγωγών για διεκδίκηση αιτημάτων- τους. Αιτήματα που δεν πρέπει να θεωρούνται απο κανένα υπερβολικά ή παράλογα. Μερικά νηπιαγωγεία τα αιτήματα αυτά τα δέκτηκαν.

Πολλά άλλα, όμως, προχώρησαν σε μια αντεργατική στάση, που δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη απο καμμία συνδικαλιστική οργάνωση, ούτε και απο κανένα εργάτη αυτού του τόπου, και που πρέπει να προκαλέσει άμεση αντίδραση: ΑΠΟΛΥΣΑΝ απεργούς. Απολύοντας όμως απεργούς οι ιδιοκτήτες Νηπιαγωγείων πρόσλαβαν άλλες μη προσοντούχες, αποφοίτους της ΠΑΚ, αλλά αποφοίτους σχολών Μέσης Παιδείας, χρησιμοποιώντας τες σαν μοχλο πίεσης στον αγώνα των απεργών.

Καταστρατήγισαν έτσι το δικαίωμα της απεργίας, και μας θυμίζουν εποχές που νομίζαμε ότι ουδέποτε πια θα ξαναζωντάνευαν.

Αλλα απαιτούμε μια άμεση αντίδραση και απο τα Υπουργεία Παιδείας και Εργασίας. Αυτό που έγινε δεν είναι μόνο ενάντια στις μισθολογικές αυξήσεις που ζητούν οι απεργοί αλλά γενικά είναι εναντίον των εργατικών σχέσεων. Εάν τα υπεύθυνα κρατικά τμήματα δεν αντιδράσουν με αυτή τη στάση και ενέργεια των ιδιοκτητών Νηπιαγωγείων σημαίνει ότι και αυτοί τάσσονται με το μέρος της εργοδοσίας και ενάντια στο δίκαιο αγώνα των απεργών και ότι επιθυμούν και αυτοί το βρυκολάκισμα εποχών που ήταν ενάντια στα εργατικά προβλήματα.

Πιστεύουμε σε μια δίκαιη διευθέτηση του προβλήματος και τασσόμαστε με το μέρος των απεργών πιστεύοντας στο δίκαιο του αγώνα- τους.

Ας δούμε την αλυσίδα των γεγονότων που διαδραμάτιστηκαν στο διάστημα της απεργίας.

Ζητώντας μισθολογική αναπροσαρμογή, τιμαριθμικού επιδόματος και ετησίων προσαυξήσεων οι νηπιαγωγοί κατήλθαν απο την Δευτέρα 7 του Μάη σε αποφασιστική απεργία διάρκειας για διεκδίκηση των αιτημάτων- τους.

Σε απάντηση όμως της απεργίας οι ιδιοκτήτες των νηπιαγωγείων απόλυσαν απεργούς. Με την απόλυση όμως των απεργών πρόσλαβαν ανειδίκευτο προσωπικό (Αποφοίτους Σχολών Μέσης Παιδείας) για την λειτουργία των νηπιαγωγείων.

Σε ανακοίνωση της η Παγκύπρια Οργάνωση Ελληνίδων Νηπιαγωγών (ΠΟΕΝ) καταγγέλλουν αυτή τη στάση των ιδιοκτητών και αναφέρουν: «οι κοπέλλες αυτές εν αγνοία-τους, ίσως υπονομεύουν το δίκαιο αγώνα των νηπιαγωγών, παρουσιάζονται ως απεργοσπαστρίες και καταπατούν τις αρχές του συνδικαλισμού. Προς τούτο η ΠΟΕΝ ζητά την συμπαραστάση των συνδικαλιστικών οργανώσεων προς διασφάλιση των συνδικαλιστικών θεσμών. Καλούμε τους γονείς να συμπαρασταθούν στα δίκαια αιτήματα- μας για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε το εκπαιδευτικό- μας έργο. Εσείς έχετε τη δύναμη απο κάθε άλλο να μας επαναφέρεται στη θέση- μας».

Σαν απάντηση όμως ο σύνδεσμος Διευθυντριών Ιδιωτικών Νηπιαγωγείων ανακοίνωσε στις 8 του Μάη ότι «μόνο 27 νηπιαγωγοί απεργούν και όλα τα νηπιαγωγεία λειτουργούν κανονικώτατα».

Ακόμα τα αιτήματα των απεργών τα χαρακτήρισαν ως «απαράδεκτα και παράλογα».

ΝΑ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΤΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Ζήτησαν ωράρια απο 8 π.μ. - 12.30 μ.μ. και ότι δόθηκε πέρσι αύξηση 50% και φέτος 17,5% και δεν έγινε αποδεκτο. Επίσης οι νηπιαγωγοί έχουν ένα μήνα πληρωμένη άδεια».

Στο μεταξύ όμως η πρόεδρος των νηπιαγωγών κ. Βαθούλα Ιακώβου δήλωσε ότι «είναι παραπλανητική η ανακοίνωση των ιδιοκτητών γιατί το ωράριο που ζητήθηκε είναι 7.30 π.μ. - 1.30 μ.μ. και όχι 8 π.μ. - 12.30 μ.μ. και επιπρόσθετα μια νηπιαγωγός θα μένει και μέχρι τις 2 μ.μ. Η αύξηση του 50% πρέπει να σημειωθεί ότι δόθηκε πάνω σε μηδαμινούς μισθούς των £40 τον μήνα και ότι η αύξηση των 17,5% γι' αυτό το ακαδημαϊκό έτος θα δοθεί μόνο για το Μάη - Ιούνη».

Οι 15 μέρες των Χριστουγέννων και οι 15 του Πάσχα θα μπορούν να λογιστούν σαν «πληρωμένη άδεια» όπως αναφέρει ο σύνδεσμος ιδιωτικών νηπιαγωγείων. Τα μόνα ωφέληματα που παίρνουμε τώρα είναι μισθοί 10 μηνων το χρόνο που εργαζόμαστε.

Δεν παίρνουμε ούτε άδεια, ούτε... 11ο μισθο, ούτε άδεια ασθένειας ούτε τιμαριθμικό επίδομα ούτε σύνταξη, ούτε άδεια για προσωπικούς λόγους, ούτε κανένα ωφέλημα και επιπλέον δεν έχουμε μισθο τους μήνες Ιούλη - Αύγουστο που αργούν τα νηπιαγωγεία».

«Η ΠΟΕΝ, συνέχισε η κα. Ιακωβίδη, είχε τελευταία συναντήσεις με τους Υπουρ-

γούς Παιδείας, Δικαιοσύνης, Εργασίας και τον αναπληρωτή Υπουργό Υγείας και ζήτησε προώθηση νομοσχεδίου για κατοχύρωση του επαγγέλματος-μας».

Οι κ.κ. Υπουργοί αναγνώρισαν το δίκαιο του αιτήματος-μας Τώρα ζητούμε και περιμένουμε την προώθηση σχετικού νομοσχεδίου».

Στις 10 του Μάη οι νηπιαγωγοί με πικέτες οργάνωσαν πορεία προς το Προεδρικό Πάου συνεδρίαζε το Υπουργικό Συμβούλιο. Εκεί, αφού ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διέκοψε τη συζήτηση, με συναντήσεις που είχαν με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Υπουργό Παιδείας ζήτησαν κατοχύρωση του επαγγέλματος-τους. Οι νηπιαγωγοί ζήτησαν απο τον κ. Κυπριανού να εξουσιοδοτήσει τον Υπουργό Παιδείας Δρ. Σοφίανο να ασκήσει τα δικαιώματα που του παρέχει ο «απερι ιδιωτικών σχολείων» νόμος του 71 και να ορίσει κατώτατο όριο μισθοδοσίας και όρους εργασίας στα ιδιωτικά νηπιαγωγεία.

Συγκεκριμένα ανέφεραν ότι ζητούν £75 το μήνα απο το Φεβράρη μέχρι το Ιούνη του 1979, το τιμαριθμο του Ιούλη και ετήσια προσαύξηση τον Σεπτέβρη του '79.

Παρ' όλο όμως το δυναμικό αγώνα των απεργών η πρόεδρος του συνδέσμου Διευθυντριών και Ιδιοκτητών νηπιαγωγείων σε διάσκεψη τύπου ανέφερε ότι δεν είναι διαθετημένοι να ικανοποιήσουν τα μισθολογικά αιτήματα των νηπιαγωγών.

Συνεχίζεται για

2η βδομάδα

Σε ερώτηση δημοσιογράφου «αν δημιουργηθεί μια δυσβάστακτη κατάσταση τί σκοπεύουν να κάνουν» η πρόεδρος του συνδέσμου απάντησε ότι «θα αναγκαστούμε να τα υποβιάσουμε όπως έκαναν ορισμένα πέρσι».

Σε παρατήρηση δημοσιογράφου ότι «είναι η μόνη τάξη που δεν παίρνει τιμαριθμικό επίδομα, άδειες, προσαυξήσεις αλλά μόνο μισθο και άρα είναι λογικά τα αιτήματα- τους, η πρόεδρος ανέφερε ότι είναι ιδιωτικός τομέας που δεν έχει τις δυνατότητες για την ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων».

Αναφερόμενη στις δηλώσεις αυτές η ΠΟΕΝ έδωσε ανακοίνωση στην οποία τονίζει ότι οι δηλώσεις αυτές μαρτυρούν το πνεύμα της αδιαλλαξίας που χαρακτηρίζει τη προσέγγιση του συνδέσμου στα προβλήματα των νηπιαγωγών».

Αντικρούοντας τον ισχυρισμό των ιδιοκτητών ότι δεν έχουν τις δυνατότητες να ικανοποιήσουν τα αιτήματα των απεργών γιατί αντιμετώπιζουν αυξημένα έξοδα η ΠΟΕΝ αναφέρει: «Δια να ανασκευάσουμε πιθανες εντυπώσεις απλώς υπενθυμίζουμε μια απλή μαθηματική πράξη. Υπάρχουν 30 περίπου παιδιά σε κάθε τμήμα (ο σύνδεσμος ιδιοκτητών λέγει ότι υπάρχουν μόνο... 22) και πληρώνουν διδάκτρα απο 7 - 14 λίρες το μήνα. Το συμπέρασμα μπορεί να βγει ευκολώτερα. Η νηπιαγωγός προσφέ-

ρει με τη δουλειά της στη ιδιοκτήτρια πολλές φορές πολλαπλάσιο του μισθού- της».

Η οργάνωση των νηπιαγωγών διευκρινίζει στη συνέχεια ότι οι νηπιαγωγοί που απεργούν είναι 47 και όχι 27, όπως ισχυρίστηκαν οι ιδιοκτήτες.

Αφου χαρακτηρίζει τα επιχειρήματα του συνδέσμου ως πολύ αδύνατα η ανακοίνωση της ΠΟΕΝ συνεχίζει.

«Πιστεύουμε ότι δεν είναι ο σωστός τρόπος που χρησιμοποιούν για να πείσουν τους γονείς των παιδιών, προσπαθώντας να τους φοβερίσουν, κατα κάποιο τρόπο, για νέες οικονομικές επιβαρύνσεις. Παρεπιπτόντως αναφέρουμε πως πολλές ιδιοκτήτριες αύξησαν απο την αρχή του σχολικού χρόνου τα διδάκτρα γιατί είχαν υπόψη- τους τα αιτήματα- μας και πως για το 1978-79 δεν ισχύει το προσωρινό μέτρο αμοιβής των £60».

Οι απεργοί είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα-τους και μέχρι τα γραφόμενα, συνεχίζονται οι απεργίες με πικέτες έξω απο τα νηπιαγωγεία. Η οργάνωση των νηπιαγωγών καλεί, όσους πιστεύουν στο δίκαιο του αγώνα-τους, και θέλουν να ενισχύσουν το απεργιακό ταμείο των Νηπιαγωγών να απευθύνονται στην επιτροπή της

ΠΟΕΝ, Φ/δ: ΠΟΕΔ
Μακαρίου Γ' 18 Λευκωσία
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

Γράμμα εργάτη στη «Σ.Ε.»

ΝΑ ΠΑΨΟΥΝ ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ Η ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΙΑ

Ο μόνος σωστος δρόμος η αποφασιστικότητα και η αγωνιστική συνέπεια των εργαζομένων

Αγαπητη σύνταξη,

Η έρευνα της «Σ.Ε.», για τα εργοστάσια ένδυσης (στην προηγούμενη έκδοση) έδειξε ξεκάθαρα ότι οι εργάτες και οι εργάτριες δεν είναι καθόλου ευχαριστημένοι με την κατάσταση που επικραστεί σ' αυτό το κλάδο της βιομηχανίας, αλλά ούτε και με την πολιτική που ακολουθούν οι συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ, στη διεκδίκηση των αιτημάτων -τους.

Είναι χαρακτηριστική η δήλωση προς την «Σ.Ε.», ενός εργάτη του εργοστασίου «Απόλλων», που είπε: «Οι συντεχνίες δεν επικοινωνούν μαζί -μας. Οι σχέσεις τους είναι πιο στενες με τους εργοδότες παρα με τους εργάτες. Πριν 20 χρόνια ο ρόλος της συντεχνίας ήταν διαφορετικός και ο εργάτης αγαπούσε την συντεχνία -του γιατί τον αντιπροσώπευε, τώρα όμως υπάρχει μια μεγάλη απόσταση!!!» «... Εγώ πάντως δεν πιστεύω πως θα φτάσουμε τελικά στην απεργία, αν δεν λυθούν τα αιτήματα -μας, γιατί οι ίδιες οι συντεχνίες θα την αποτρέψουν ...» και κατέληξε: «Εγώ δεν είμαι διατεθειμένος να στείλω το παιδι -μου στον πόλεμο, αν κάποτε γίνει στην Κύπρο και μετά να επιστρέψει στην ίδια κατάσταση εκμετάλλευσης και καταπίεσης ...»

Τελικά η πρόβλεψη του πιο πάνω εργάτη επαληθεύτηκε. Την μια στιγμή οι συντεχνίες ανακήρυξαν 24ωρη προειδοποιητική απεργία για την Τρίτη 8 του Μάη και την άλλη στιγμή δέχτηκαν αναστολή της απεργίας για να ξαναρχίσει νέος κύκλος διαπραγματεύσεων. Κι αυτό έγινε όταν οι βιομήχανοι επαναλάμβαναν την αδιάλλακτη στάση-τους και προσπαθούσαν να δημιουργήσουν εντυπώσεις με την δημοσίευση στοιχείων που στην ουσία δεν είχαν σχέση με την πραγματικότητα.

Υποτίθεται πως οι συντεχνίες αποφάσισαν την απεργία σαν τελευταίο μέτρο, αφού πρώτα οι διαπραγματεύσεις έφτασαν σε αδιέξοδο. Τι ήταν εκείνο το συνταρακτικό που μεσολάβησε για να αναστείλουν την απεργία; Γιατί οι συντεχνίες δεν δίνουν εξηγήσεις στους εργάτες; Γιατί δημιουργούν ελπίδες στους εργάτες κι ύστερα παίζουν με το ηθικό -τους;

Εμείς μάθαμε πως το πιο ισχυρο διαπραγματευτικό όπλο στα χέρια της εργατικής τάξης είναι η απεργία, γιατί οι συντεχνίες διστάζουν να το χρησιμοποιήσουν όταν τα πράγματα φτάσουν στο απροχώρητο; Γιατί αναστέλλουν απεργίες μπροστά σε υποσχέ-

σεις που δεν περιέχουν τίποτα;

Αυτα είναι ορισμένα απο τα ερωτήματα που βασανίζουν τους εργάτες. Οι συντεχνίες οφείλουν και πρέπει να δώσουν συγκεκριμένες απαντήσεις.

Τα όσα ζήτησαν οι συντεχνίες για τους εργάτες ένδυσης (Σ.Σ. οι σχετικές εισηγήσεις δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο) είναι ψίχουλα μπροστα στις πραγματικές ανάγκες των εργατών και μπροστα σ' αυτα που αντικειμενικά ανήκουν στους εργάτες. Η στάση των συντεχνιών — με την απόφασή τους να αναστείλουν την απεργία -δείχνει ότι είναι διατεθειμένοι να ικανοποιηθούν με ορισμένα ψίχουλα (αν τελικά τα εξασφαλίσουν κι' αυτα) απο τα ψίχουλα που ζητουν. Στην ουσία η στάση των συντεχνιών οδηγεί τους εργάτες και τις εργάτριες του κλάδου σε μια ήττα και σε μια καινούργια πτώση του ηθικού.

Ήδη το ηθικό των εργατών βρίσκεται σε πτώση. Αισθάνονται να χάνουν την εμπιστοσύνη-τους στην αποτελεσματικότητα των συντεχνιών και διαισθάνονται ότι τα συνδικάτα θα συμβιβαστούν και ότι τα αιτήματα -τους δεν θα ικανοποιηθούν στο τέλος. Η αναστολή της απεργίας ήταν ένα καινούργιο κτύπημα στην αγωνιστική- τους διάθεση.

Η καπιταλιστική διάρθρωση της οικονομίας δημιουργεί εξ αντικειμένου δύο ίσα δίκαια, το δίκαιο των καπιταλιστών απο τη μια και το δίκαιο των εργατών απο την άλλη. Μπροστα στην σύγκρουση δύο ίσων δικαίων η νίκη ανήκει σ' αυτούς που έχουν στα χέρια τους την δύναμη. Η δύναμη των εργατών βρίσκεται στο ψηλο επίπεδο της οργάνωσης τους και στην αποφασιστικότητα με την οποία διεκδικουν το δικό τους δίκαιο. Δεν υπάρχει μέσος όρος στη σύγκρουση ανάμεσα σε δύο ίσα δίκαια.

Οι Κύπριοι καπιταλιστές έχουν αποδείξει - χωρίς καμμία αμφιβολία - ότι δεν έχουν καμμία διάθεση να περιορίσουν την εκμετάλλευση ή την

τάση - τους για να μεγενθύνουν τα κέρδη -τους. Αντίθετα χρησιμοποιουν το Κυπριακό πρόβλημα και τον απελευθερωτικό αγώνα για την μεγιστοποίηση των κερδών -τους απο τη μια και για να σπρώχνουν σε συνεχείς υποχωρήσεις την εργατική τάξη απο την άλλη. Η «μετριοπάθεια» με την οποία οι ηγεσίες των συνδικάτων αντιμετωπίζουν το πρόβλημα δεν μειώνει αλλά αυξάνει την βουλημία, την αυθαιρεσία και την αδιαλλαξία των αστών, σε τέτοιο βαθμό που να διακηρύσσουν ξεδιάντροπα ότι οι εργάτες πρέπει να περιοριστούν στα

ψίχουλα που τους προσφέρουν, ή ότι αν θα υπάρξει εργατική αναταραχή θα φταίει η τάξη των εργατών.

Ο μύθος του «καλού κυπρίου εργοδότη» πρέπει να πάψει να καλλιεργείται, όπως πρέπει να πάψει να καλλιεργείται ο μύθος του κράτους «δαιτητή», «μεσολαβητή» και «μεσάζοντα». Το Κυπριακό κράτος είναι το κράτος των αστών, των βιομηχάνων και των επιχειρηματιών και υπερασπίζεται τα συμφέροντα-τους με την σχετική συνέπεια και αποτελεσματικότητα.

Το κλίμα πρέπει να αλλάξει — αναξάρτητα απο την «μετριοπάθεια» ή τις προσδοκίες των διαφόρων ηγεσιών. Δεν είμαστε μακριά απο την ημέρα που η οξύνση των παραγωγικών σχέσεων θα οδηγήσει σε αυθόρμητες εκδηλώσεις των εργατών. Και τότε δεν θα τους συγκρατούν ούτε οι αναφορες στο εθνικό θέμα, ούτε ο «κίνδυνος ολοκληρωτικού αφανισμού». Την πτώση του ηθικού και την απαισιοδοξία θ' ακολουθήσουν η αποφασιστικότητα και ο ανυποχώρητος αγώνας, φτάνει να κερδηθεί μια μάχη. Και τότε δεν θα υπάρχουν περιθώρια χώρου στους εργοδοπατερισμούς, την εθνική δημαγωγία, τους μύθους και τους φανταστικούς κινδύνους.

Η δήλωση του εργάτη Α.Η. απο την Κερύνεια στην «Σ.Ε.» ήταν ξεκάθαρη: Αν οι Κύπριοι εργάτες κληθούν να πολεμήσουν δεν πρόκειται να πολεμήσουν για να επιστρέψουν ξανα στην ίδια κατάσταση εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Ας το βάλουν καλά στο μυαλο - τους αυτο οι διάφορες εργατικές ηγεσίες.

Κ.Σ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

... επειδη είμαστε μαρξιστες

Απάντηση στο «επειδη είμαστε γυναίκες»

Στις 8 του Μάη οργανώθηκε απο τρεις οργανώσεις γυναικας συζήτηση με θέμα την αντιμετώπιση της διαζύγιο. Το σχετικό φυλλάδιο που κυκλοφόρησαν αυτες οι οργανώσεις, με τίτλο ...«επειδη είμαστε γυναίκες» μας δίνει την αφορμη να ξαναγγίξουμε το τόσο σοβαρο θέμα του Γυναικειου Κινήματος.

Όπως θα θυμούνται οι αναγνώστες-μας η Σ.Ε ασχολήθηκε με το θέμα σε άρθρο στο φύλλο 44 που ακολουθήθηκε απο συζήτηση για πολλές εκδόσεις κι έκλεισε με τις θέσεις της Σ.Ε στο φύλλο 52.

Στη συζήτηση αυτη όλοι σχεδον συμφώνησαν στο ότι οι ρίζες της κατώτερης θέσης της γυναικας στην κοινωνία τοποθετούνται στην οικονομική δομή της κοινωνίας. Επιπρόσθετα η άποψη της Σ.Ε ήταν ότι μόνο με την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος θα απελευθερωθεί πλήρως και πραγματικά η γυναίκα και θα εξαληφθεί κάθε μορφή καταπίεσης -της. Στην ίδια συζήτηση εντοπίστηκαν οι κίνδυνοι -νοούμενοι ότι οι θεωρητικές βάσεις του κινήματος είναι λανθασμένες - να αντικατασταθεί η βασική αντίθεση που υπάρχει στο σύστημα - η ταξική δηλαδή -

με την αντίθεση ανδρών και γυναικών και να προσελευθεί στο κίνημα αριθμος «μικροαστών γυναικών με κύριο -τους μέλημα το πρόβληματά γάμου και σεξ και με θεώρηση του θέματος μακριά απο την οικονομική-του βάση». «Μια τέτοια εξέλιξη» έγραφε η Σ.Ε «θα αποξένωνε τις γυναίκες της εργατικής τάξης και θα οδηγούσε πιθανώτατα σε παρεκλίσεις»

Ήδη αρκετες οργανώσεις γυναικών που ξεφύτρωσαν τελευταία έχουν στους κόλπους- τους σχεδον αποκλειστικά μικροαστες και αστες διανοούμενες που δεν έχουν να κάνουν τίποτα με την εργατική τάξη και τους αγώνες -της. Μια τέτοια μάλιστα οργάνωση προβληματίζεται τελευταία να επιβάλει σαν κριτήριο για εγγραφή μελών την κατοχή πανεπιστημιακού διπλώματος!

Είναι όμως λυπηρο να βλέπει κανεις παρόμοια νοοτροπία ή ανάλυση απο οργανώσεις που θέλουν να ονομάζονται μαρξιστικές ή που έχουν στους κόλπους -τους μαρξιστριες. Το φυλλάδιο που αναφέραμε πιο πάνω είναι ένα καλο παράδειγμα τέτοιας ανάλυσης και δικαιώνει πλήρως τους φόβους της Σ.Ε για το «αυτόνομο» γυναικείο κίνημα. Στο φυλλάδιο αυτο δεν βρίσκουμε κανένα ίχνος μαρξιστικής ανάλυσης, καμμία αναφορά στο καπιταλιστικό σύστημα και στην οικονομική δομή σαν ρίζα της γυναικείας καταπίεσης. Αναφέρονται μεν και τονίζονται οι διακρίσεις εναντίον των γυναικών παρουσιάζονται όμως σαν «αποτέλεσμα μιας νοοτροπίας και αντίληψης που για αιώνες τώρα έχουν καλλιεργήσει το παραμύθι της κατωτερότητας της γυναικας». Και συνεχίζει το φυλλάδιο. «Την αντίληψη αυτη έρχεται να την διατηρήσει και να την καλλιεργήσει και η κοινωνία που ζούμε για να μπορεί να μας εκμεταλλεύεται και να μας καταπιέζει

Ο ΑΝΤΙΑΠΟΙΚΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ 1955-1959

ΜΕΡΟΣ Γ'

Ενώ το κύρος του Μακάριου σαν ηγέτη της αντιαποικιακής επανάστασης αυξανόταν σε διεθνή κλίμακα και ενώ ο λαός πύκνωνε τις γραμμές της ΕΟΚΑ και αύξανε την υποστήριξη του στο αντάρτικο κίνημα, η ηγεσία του ΑΚΕΛ εξακολουθούσε να κρατά τις αριστερές μάζες μακριά από τον αγώνα και να δηλώνει πίστη στη γραμμή του «μαζικού ειρηνικού αγώνα».

Η «ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ»

Όσοι ένας μεγάλος αριθμός μελών και υποστηριχτών του ΑΚΕΛ, νεαροί εργάτες και αγρότες προσχώρησαν στις γραμμές του αντάρτικου και της ΕΟΚΑ και αγωνίστηκαν είτε με το όπλο στο χέρι είτε διαφορετικά ενάντια στον αποικισμό. Όχι γιατί οι νέοι αυτοί αγωνιστές πίστεψαν στην σωβινιστική συνθηματολογία του Γρίβα, αλλά γιατί καταλάβαιναν ότι δεν υπήρχε άλλος δρόμος για το διώξιμο των Αγγλων αποικιστών από τον δρόμο του ένοπλου αγώνα.

Κάτω από την ισχυρή πίεση της ανάπτυξης του ένοπλου κινήματος και της πλατειάς επιρροής του στις μάζες συνήλθε τον Μάη του 1957 η Κεντρική Επιτροπή του ΑΚΕΛ. Στην απόφαση που πάρθηκε από την ολομέλεια γίνεται μια προσπάθεια αυτοκριτικής, και η Κεντρική Καθοδήγηση του κόμματος δέχεται ότι η θέση ενάντια στο ένοπλο κίνημα δεν ήταν σωστή και ότι οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ ήταν αγωνιστές και όχι «τραμπούκοι» και «ψευτοδιγενήδες». Στην ίδια απόφαση όμως επαναβεβαιώνεται ότι η γραμμή «της μαζικής ειρηνικής πάλης» ήταν η μόνη σωστή κάτω από τις δοσμένες συνθήκες.

Ακόμα μια φορά η ηγεσία του Εργατικού Κινήματος χάριζε την πρωτοβουλία στην δεξιά.

Ο αγώνας συνεχίστηκε ως το τέλος του. Κάτω από την γνωστή δεξιά καθοδήγηση.

ΤΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ είχε καθήκον, τόσο απέναντι στην κυπριακή εργατική τάξη όσο και απέναντι στο παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα να μπει μέσα στον ένοπλο αγώνα. Είτε δημιουργώντας το δικό του αντάρτικο κίνημα είτε προσχωρώντας στην ΕΟΚΑ με το δικό του ανεξάρτητο πρόγραμμα. Οφείλε ταυτόχρονα να ξεγυμνώνει συνεχώς την σωβινιστική δεξιά ηγεσία και να εξηγά στις μάζες ότι η εμπορομεσιτική αστική τάξη δεν μπορεί να οδηγήσει ένα αγώνα μέχρι το τέλος, ότι μόνο κάτω από το πρόγραμμα της εργατικής τάξης θα μπο-

αλλά στις προοπτικές της ταξικής πάλης την Ελλάδα και την Τουρκία.

Για όλους αυτούς τους λόγους η δικαιολόγηση εκ των υστέρων της άρνησης της συμμετοχής στην ένοπλη πάλη με βάση τα αποτελέσματα της, είναι αντιδιαλεκτικά και εκτός λογικής είναι σε τελευ-

ρούσε ο ένοπλος αγώνας να αποδώσει καρπούς και να οδηγήσει σε μια πραγματική ανεξαρτησία, χωρίς ιμπεριαλιστικές και νέο αποικιακές εξαρτήσεις.

Η εξαρτημένη ανεξαρτησία που προέκυψε σαν αποτέλεσμα του αγώνα 1955-1959, δεν αποδίδει καμμία ευθύνη στην πολιτική γραμμή της ένοπλης πάλης (όπως εκ των υστέρων υποστήριξε το ΑΚΕΛ). Η ευθύνη για τα αποτελέσματα βαρύνει αποκλειστικά την δεξιά ηγεσία, από τη μια, και τους λαθεμένους προσανατολισμούς που έδωσε στον αγώνα, και την ηγεσία του ΑΚΕΛ, από την άλλη, γιατί ακριβώς άφησε την πρωτοβουλία σε μια τάξη που, με μαθητική ακρίβεια, θα οδηγούσε τα πράγματα εκεί που τα οδήγησε.

Το ΑΚΕΛ όφειλε ακόμα να εξηγήσει στις Τουρκοκυπριακές μάζες ότι η αυτοδιάθεση δεν σημαίνει κατ' ανάγκη την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, αλλά το δικαίωμα των καταπιεσμένων εθνών να δημιουργήσουν ξεχωριστά κράτη. Οφείλε να εξηγήσει στους Τουρκοκύπριους εργάτες ότι η τύχη τους είναι απόλυτα δεμένη με αυτή των Ελληνοκυπρίων εργατών και ο αγώνας τους απόλυτα εξαρτημένος από την πορεία του αγώνα των εργατών τόσο στην Τουρκία όσο και στην Ελλάδα.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια η συμμετοχή των Τουρκοκυπριακών μαζών στον αγώνα θα ήταν βέβαιη και τα αποτελέσματα του θα ήταν εντελώς διαφορετικά. Η δυναμική του αγώνα, κάτω από την ηγεσία και το ανεξάρτητο πρόγραμμα της εργατικής τάξης Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, θα μπορούσε να εξαπολύσει νέες δυναμικές όχι μόνο στον περίγυρο της Κύπρου

ταία ανάλυση μια μεταφυσική τοποθέτηση. Το ίδιο το γεγονός της συμμετοχής θ' άλλαζε αυτόματα και τις προοπτικές του αποτελέσματος.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Θα ήταν λάθος αν λέγαμε ότι η αριστερά γενικά σαν οργανωμένη κατάσταση δεν είχε καμμία συμμετοχή στον ένοπλο αγώνα του 1955-59.

Μια μικρή ομάδα από παλιά στελέχη του ΑΚΕΛ (που αποχώρησαν γιατί διαφώνησαν ή διώχτηκαν από το κόμμα για διάφορους λόγους) και από ανεξάρτητους αριστερούς προσχώρησε στις τάξεις της ΕΟΚΑ, με το δικό της ανεξάρτητο πρόγραμμα και τα δικά της συνθήματα. Δυστυχώς όμως δεν κατάφερε να μαζικοποιηθεί ούτε να επηρεάσει αποφασιστικά την πορεία του αγώνα. Το πρόγραμμά τους ήταν αρκετά αδύναμο και γενικό. Η μικρή τους δύναμη τους περιόριζε στο ρόλο μιας κριτικής μεν αλλά όχι αποτελεσματικής τοποθέτησης. Το βάρος της πολιτικής γραμμής της επίσης αριστερής ηγεσίας ήταν τέτοιο που περιόριζε στο ελάχιστο τις δυνατότητες της Οργάνωσης Αριστερών Πατριωτών (έτσι ονομαζόταν η ομάδα), έτσι που με το τέλος του αγώνα να μην καταφέρει να διατηρηθεί σαν οργανωμένη κατάσταση ή έστω σαν ιδεολογικό ρεύμα.

Όσοι η δράση της Οργάνωσης Αριστερών Πατριωτών παρα τον περιορισμένο χαρακτήρα της, ήταν μια τεράστια προσφορά στο Κυπριακό εργατικό κίνημα, γιατί κράτησε ψηλά τις αγωνιστικές του παραδόσεις και γιατί έδειξε στον κόσμο ποια θα έπρεπε να ήταν η θέση της

αριστεράς γενικότερα, στον ένοπλο αγώνα.

Αν η αντιαποικιακή επανάσταση συνεχιζόταν για μερικά χρόνια ακόμα, είναι πολύ πιθανό η δράση της Ο.Α.Π. να άνοιγε καινούργιους δρόμους για την Κυπριακή αριστερά και γενικότερα τον λαό και τον τόπο.

Όμως τα πράγματα οδηγήθηκαν εκεί που οδηγήθηκαν.

Οι συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου καθιέρωναν από την μια στη συνείδηση του λαού τους αστους σαν την τάξη που οδήγησε νικηφόρα τον αγώνα και προμηνούσαν από την άλλη συμφορές για του Κυπριακού λαό.

Τα αποτελέσματα δεν άργησαν να φανούν.

M. ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ

Επειδή είμαστε μαρξιστές.

συνέχεια από την 5η σελίδα

πιο εύκολα έχοντας μας χωρισμένους σε άνδρες και γυναίκες. (υπογρ. Σ. Ε.)

Χτυπιέται λοιπόν το επικοινωνιακό και αφήνεται ανέπαφη η οικονομική βάση και μετατίθεται η βασική αντίθεση μεταξύ άρχουσας τάξης εναντίον ανδρών και γυναικών σε νοσοτροπία που μας χωρίζει σε άνδρες και γυναίκες.

Μια από τις θέσεις που υποστηρίχθηκαν στη συζήτηση μέσα από τις στήλες της Σ.Ε. ήταν ότι το Γυναικείο Κίνημα πρέπει να είναι «αυτόνομο» για να προσελκύσει μεγαλύτερες μάζες γυναικών που «μπορεί μεν να διαφωνούν σε ορισμένα θέματα όμως όσον αφορά το γυναικείο πρόβλημα έχουν κοινές αρχές και κοινούς στόχους».

Αν οι «μαρξίστριες» και «μαρξιστές» που ανήκουν στις οργανώσεις που κυκλοφόρησαν το φυλλάδιο έχουν αυτή την τακτική να προβάλλουν σαν δικαιολογία για τον «συμβιβασμένο» τρόπο με τον οποίο γράφτηκε αυτό το φυλλάδιο πρέπει να λάβουν υπόψη τα πιο κάτω.

Πρώτα απ' όλα είναι λανθασμένη τακτική για τους σοσιαλιστές να προσπαθήσουν να φτιάξουν ένα «αυτόνομο» κίνημα εκεί που δεν υπάρχει κι εκεί που οι αντικειμενικές συνθήκες δεν ευνοούν την δημιουργία ενός πραγματικά

μαζικού γυναικείου κινήματος. Μπορεί να υπάρχουν πολλές γυναικείες οργανώσεις τελευταία αλλά με κανένα κριτήριο δεν μπορούν να ονομαστούν μαζικές.

Ότε είναι σωστή τακτική για τους σοσιαλιστές να βασίσουν την δημιουργία του κινήματος πάνω στην απόκρουση των πολιτικών -τους θέσεων και προσανατολισμών «για να προσεγγίσουν μεγαλύτερες μάζες γυναικών». Τέτοια τακτική θα άφηνε το κίνημα απροσανατολιστό και δεν θα πετύχαινε τίποτε γιατί θα χρεοκοπούσε μόλις γινόταν γνωστή η πολιτική -τους τοποθέτηση.

Οι σοσιαλιστές και οι σοσιαλίστριες μπορούν μεν να απευθύνονται στις μάζες των καταπιεσμένων γυναικών οργάνωντας τις πάνω σε συγκεκριμένα θέματα που τις απασχολούν όπως είναι ίσως το διαζύγιο. Πρέπει πάντα όμως να συνδέουν τα προβλήματα αυτά με την οικονομική τους ρίζα προωθώντας την λύση τους οι σοσιαλιστές μπορούν να αποδείξουν ότι είναι οι πιο συνεπείς υποστηρικτές της γυναικείας απελευθέρωσης κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των γυναικών και φέρνοντας τις πιο κοντά στην πάλη του λαϊκού κινήματος για σοσιαλισμό. Τακτική σαν κι αυτή των «μαρξιστών» που κυκλοφόρησαν το φυλλάδιο «επειδή είμαστε γυναίκες» δεν είναι τίποτα άλλο από επικίνδυνος δεξιός οππορτουνισμός.

ΠΑΛΙ «ΤΟΛΜΗΡΟΣ» Ο ΖΙΑΡΤΙΔΗΣ

Σε ομιλία του σε πρωτο-μαγιάτικη συγκέντρωση στη Λευκωσία ο Γ.Γ. της Π.Ε.Ο αναφέρθηκε εκτεταμένα στο Κυπριακό δίνοντας μας ακόμα μια φορά ένα εύγλωττο και σαφές ντοκουμέντο της συμβιβασμένης και υποχωρητικής στάσης του ΑΚΕΛ πάνω στο Κυπριακό.

Στην ομιλία του αυτή που αντηχούσε μια παλιότερη του ομιλία τον Οχτώβρη του 1978 στο Γενικό Συμβούλιο της Π.Ε.Ο και που ξεσήκωσε τότε μεγάλη ανησυχία στο λαό ο κ. Ζιαρτίδης μίλησε και πάλι για την ανάγκη να επιδείξουμε «τόλμη» κι υποχωρητικότητα για λύση του αδιεξόδου στο Κυπριακό.

Εκφράζοντας σφοδρές ανησυχίες για την στασιμότητα που υπάρχει δήλωσε ο Γ.Γ. της Π.Ε.Ο: «...Για αυτό και διαρκώς ζητούμε και πιέζουμε για μια πιο αποφασιστική στροφή προς μια πιο ενεργό πολιτική συνομιλιών». Και συνέχισε: «...Εχουμε τη γνώμη ότι η δική μας πολιτική πρέπει να γίνει και πιο αποφασιστική και πιο ενεργός για τις συνομιλίες. Υπάρχουν περιθώρια».

Παραγνωρίζεται λοιπόν και ποδοπατάται η ουσία του Κυπριακού. Ούτε Ιμπεριαλισμός υπάρχει, ούτε εισβολή και κατοχή της μισής Κύπρου για να υποταχθεί ο Κυπριακός λαός στα πολιτικο-στρατιωτικά και οικονομικά συμφέροντα των διεθνών μονοπολίων.

Η κατοχή και η ιμπεριαλιστική διείσδυση και η πολιτική των πιονιών τους στην Κύπρο ξεχνιούνται και το Κυπριακό γίνεται θέμα τετελεσμένων που εργάζονται εναντίον μας και επιβάλλουν αλλαγή πορείας.

Αποπροσανατολίζεται κι ο λαός γιατί αφήνει να φαίνεται ότι βασική αιτία του αδιεξόδου είναι η μη «αποφασιστική» και «ενεργός» πολιτική της κυβέρνησης προς τις συνομιλίες.

Αλλά φαίνεται που το πάει ο κ. Ζιαρτίδης-άνκαι συγκαλυμμένα-στη συνέχεια: «...εμείς πιστεύουμε πως ο κ. Κυπριανού το καταλαβαίνει ότι όντας εκεί που είναι και μέσα στις συνθήκες που βρίσκεται η Κύπρος χρειάζεται να παίρνει τομήρες αποφάσεις. Μέσα σε συνθήκες που βρίσκεται η Κύπρος, οι τολμηρές αποφάσεις είναι απαραίτητες και αυτή δεν θα είναι η τελευταία φορά που ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα κληθεί να δείξει τόλμη στον χειρισμό ζητημάτων που σχετίζονται με το πρόβλημα μας. Ο πρόεδρος δεν είναι αρκετό να πάει στη συνάντηση. Το πιο σημαντικό είναι να κάμει ότι περνά από το χέρι του ώστε η συνάντηση να είναι καρποφόρα».

Δεν τολμά βέβαια να κατονομάσει σ' αυτό το στάδιο τις τολμηρές αποφάσεις που υπαινίσσεται ο κ. Ζιαρτίδης. Είναι όμως γνωστή η πορεία των τολμηρών αποφάσεων σε κάθε Κύπριο αγωνιστή.

Κι είναι γνωστό πως η πορεία της συνεχούς υποχώρησης του ΑΚΕΛ από παληά σπρώχνει την Κύπρο κάθε φορά όλο και πιο κοντά στον γκρεμμο της διζωνικής και της διχοτόμησης. Τι θέλει λοιπόν ο κ. Ζιαρτίδης; Δεν ήταν αρκετές οι «οδυνηρές υποχωρήσεις» της συνάντησης Μακαρίου-Ντεκας; (που δεν έλυσαν το αδιεξόδο και τη στασιμότητα παρα την «τολμηρότητα» τους;)

Δεν είναι αρκετοί οι «τολμηροί» χάρτες της διζωνικής; Μήπως ο κ. Ζιαρτίδης έχει «τολμηρότερο» να προτείνει; Τι νέα περιθώρια υπάρχουν για τον Γ.Γ. της Π.Ε.Ο.

Ερωτηματικά που ανησυχούν το λαό, που ανησυχούν κάθε αγωνιστή που αντιμάχεται με τον ιμπεριαλισμό και τα όργανα του — την αστική τάξη Ελληνοκυπριακή και Τουρκοκυπριακή που θέλουν το λαό χωρισμένο σε Ελληνες και Τούρκους και την Κύπρο δεμένη στο άρμα του Νάτο, αβύθιστο αεροπλανοφόρο ενάντια στους προοδευτικούς γειτονικούς λαούς.

Οι απαντήσεις βέβαια είναι πολύ γνωστές σε μας και δεν περιμένουμε κανένα να μας φωτίσει. Ο κ. Ζιαρτίδης παρουσιάζεται σήμερα πιο «τολμηρός» και απ' αυτή την αστική τάξη που αφήνεται να κυβερνά την Κύπρο. Και δεν είναι η πρώτη ούτε η τελευταία φορά (για να χρησιμοποιήσουμε τα λόγια του Γ.Γ.) που ο κ. Ζιαρτίδης επιδεικνύει την «τόλμη»-του. Είναι φανερό ότι έχει διαλέξει — όπως και το ΑΚΕΛ — τον ένα από τους δυο δρόμους που μπαίνουν μπροστα στον Κυπριακό λαό σήμερα. Το δρόμο των διαπραγματεύσεων και των παρασκηνίων. Στο τέλος αυτού του δρόμου βρίσκεται ο συμβιβασμός με τον ιμπεριαλισμό γιατί όπως σωστά τόνισε και ο κ. Ζιαρτίδης (αν πρόκειται να πάρουμε το θέμα στατικά) «μέσα στις συνθήκες που βρίσκεται η Κύπρος χρειάζεται να παίρνει τολμηρές αποφάσεις». Ποιες είναι οι συνθήκες αυτές; Το αρνητικό ισοζύγιο δυνάμεων, η υφή της ηγεσίας των Τουρκοκυπρίων, η στάση της Τουρκίας κλπ. Το τι θέλει να μας πει μ' άλλα λόγια ο κ. Ζιαρτίδης — όπως το λέει και ο κ. Κληρίδης πιο καθαρά — είναι ότι είμαστε μικροί κι αδύνατοι και οι εχθροί μας δυνατοί και ανίκη-

τοι και καλύτερα να υποταχτούμε για να περισώσουμε ότι μπορούμε. Η ηττοπαθής αυτή θεώρηση των πραγμάτων που παραγνωρίζει τη λαϊκή δύναμη στη χάραξη της ιστορίας, τα διεθνή πλαίσια που βρίσκεται το Κυπριακό και το ταρακούνημα που δέχεται σήμερα ο ιμπεριαλισμός (Ιραν, Αφγανισταν, Ευρώπη κ.λπ.) με ευνοϊκές προεκτάσεις για τη Κύπρο, έρχεται σε εκ διαμέτρου αντίθεση με τον δεύτερο δρόμο που ξανοίγεται διάπλατα μπροστα στον Κυπριακό λαό: Το δρόμο της αντίστασης, του αγώνα, της ενιαίας πάλης Ελληνοκυπρίων και Τουρκο-

κυπρίων αγωνιστών σε συνάρτηση με τους αγώνες των λαών της Ελλάδας και της Τουρκίας και όλου του κόσμου ενάντια στους ξένους και ντόπιους καταπιεστές.

Ο κ. Ζιαρτίδης από τη θέση του σαν Γενικός Γραμματέας της πιο μαζικής και δυνατής συνδικαλιστικής οργάνωσης της Κυπριακής εργατικής τάξης θα προσπαθήσει — όπως είπε στην ομιλία του — να προβάλλει και να περάσει την πρώτη πορεία στο συνέδριο της Π.Ε.Ο που αρχίζει στις 17 του Μάη. Κι' αυτό ενώ η πορεία αυτή μαζί με την υποταγή στον ιμπεριαλισμό φανερά εξυπονεί και

την υποταγή της εργατικής τάξης στα συμφέροντα της ντόπιας ολιγαρχίας, κι αυτό έχει ήδη αποδειχτεί από την πολιτικο-οικονομική ζωή του τόπου μετά το '74.

Είναι καιρός η εργατική τάξη της Κύπρου να δείξει σε μερικούς ανάξιους «εκπρόσωπους» της ότι ο μόνος δρόμος που πρόκειται να ακολουθήσει είναι αυτός του ανελέητου απελευθερωτικού αγώνα πάνω σε ταξικό πλαίσιο για την αποτίναξη κάθε ξένης και ντόπιας εξάρτησης και καταπίεσης. Αυτή είναι η μόνη τολμηρή γραμμή που μπορεί να σώσει την εργατική τάξη και την Κύπρο.

ΣΩΣΤΕ ΤΟ «ΔΑΣΟΥΔΙ»!

Εγινε την περασμένη Κυριακή το Β' συνέδριο Φυσικού περιβάλλοντος στη Λεμεσό που οργάνωσε ο Ορειβατικός και Φυσιολατρικός σύλλογος της πόλης. Οι ομιλητές και οι συνέδριοι στη συζήτηση που ακολούθησε καταφέρθηκαν ενάντια στην απόφαση για τη δημιουργία του κολυμβητηρίου στο δασούδι την οικοπεδοποίηση του Γ.Σ.Ο. και την καταστροφή γενικά του περιβάλλοντος που επιφέρει το κεφάλαιο με τα χτίσματα του στη παραλία.

Η Επιτροπή αγώνα για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος Λευκωσίας για να συμπαρασταθεί αγωνιστικά στο λαό της Λεμεσού οργανώνει εκδρομή-διαμαρτυρία για την καταστροφή της θάλασσας της Λεμεσού την Κυριακή 20 του Μάη. Τα λεωφορεία θα ξεκινήσουν στις 8.30 από την πλατεία Σολωμού.

Το πρόβλημα της μόλυνσης και της καταστροφής του περιβάλλοντος είναι οξύ στη Λεμεσό. Μια μικρή ομάδα κεφαλαιοκρατών με την ανοχή και ενίσχυση της κυβέρνησης έχει καταστρέψει την παραλία της Λεμεσού χτίζοντας ένα τοίχος τσιμεντένιο από πολυκατοικίες και ξενοδοχεία αποξενώνοντας ολόκληρο το λαό της Λεμεσού από το τοπίο και τη θάλασσα. Το περιβάλλον ένα πολύτιμο αγαθό που ανήκει σ' όλο το λαό ιδιοποιείται από το κεφάλαιο που αποκλείει με φράκτες και συρματοπλέγματα την επαφή με την θάλασσα.

Μπροστα σ' αυτή τη κατάσταση ο λαός της Λεμεσού κατάλαβε ότι η μόνη λύση για την προστασία του περιβάλλοντος της πόλης του ήταν η οργάνωση κι' ο αγώνας. Συγκεντρώσεις, ομιλίες, πικετοφορίες, συνθήματα στους τοίχους, επερωτήσεις στη βουλή, ανακοινώσεις και δημοσιεύσεις, συνέδρια ήταν η πρώτη μορφή του αγώνα. Τώρα ο αγώνας παίρνει μια δυναμικότερη μορφή. Την Κυριακή 20 του Μάη θα γίνει πορεία από το Γ.Σ.Ο. στο δασούδι κατά μήκος της παραλίας που την έχουν μαντρήσει με χτίσματα και συρματοπλέγματα, βραχιόνες και πισίνες.

Η δυναμική αυτή εκδήλωση είναι απόδειξη ότι ο λαός της Λεμεσού θα διεκδικήσει την παραλία που του ανήκει, θα παιτήσει την απελευθέρωση της από τα λογγολογής συμφέροντα που του την στερούν.

Φακέλλωμα μαθητών σε σχολή της Λεμεσου

ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η περασμένη βδομάδα ήταν βδομάδα συναγερμού για τους μαθητές της Λεμεσου. Μετα από έγκυρες πληροφορίες ότι Γυμνασιάρχης σχολής Μέσης Εκπαίδευσης (γνωρίζουμε τα στοιχεία-του) ζητούσε από μαθητές να του αποκαλύψουν τη κομματική και ιδεολογική τοποθέτηση των συμμαθητών-τους (Τρίτη 8.5.79). Η είδηση αυτή αναστάτωσε τους μαθητές της σχολής αυτής κυρίως καθώς και άλλους μαθητές. Η Δημοκρατική Νεολαία Δώρου Λοϊζου εξέδωσε διακήρυξη σχετικά με τα γεγονότα, που κυκλοφόρησε στα σχολεία.

Η Επαρχιακή Συντονιστική επιτροπή της Δ.Ν.Δ.Λ. θέλησε ύστερα από τη τροπή των πραγμάτων και μετά τον αναβρασμό των μαθητών, να συνεννοηθεί με την Π.Ε.Ο.Μ. (μαθητική οργάνωση του ΑΚΕΛ) για μια συντονισμένη δράση. Φυσικά η ταχτική του «ιστορικού συμβιβασμού» και της «ενότητας» του ΑΚΕΛ, δεν άφησε ανέπαφη και τη μαθητική-του οργάνωση. Η απάντηση του Προέδρου της ΠΕΟΜ (εξωσχολικού) δεν ήταν μόνο αρνητική αλλά είχε την θρασύτητα να πει ότι στέλη και μέλη της Δ.Ν.Δ.Λ. ήταν αυτοί που «καρφώνουν» τους μαθητές και ιδιαίτερα ΑΚΕΛΙΚΟΥΣ. Η ΠΕΟΜ θα ακολουθήσει όπως μας είπε άλλη πορεία, εκτός των μαθητικών κοινητοποιήσεων. Ωποσδήποτε η στάση αυτή της ΠΕΟΜ δεν μας ξένισε καθόλου.

Το Σάββατο 12/5 μαθητές ως μέλη της Δ.Ν.Δ.Λ. με πλακατ στάθηκαν στην είσοδο του σχολείου. Τα πλακατ έγραφαν «ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΚΕΛΛΩΜΑ» «ΜΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΕΤΕ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ» «ΕΞΩ Η ΚΥΠ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ». Φασιστικά

στοιχεία του σχολείου προεπάθησαν να ξεσχίσουν τα πλακατ των μαθητών, προκαλούσαν και υποστήριζαν το

Γυμνασιάρχη με ιδιαίτερο φανατισμό. Στη συγκέντρωση που έγινε στο σχολείο από τον Γυμνασιάρχη, ο ίδιος είπε ότι δεν παραδέχεται τις κατηγορίες και ότι τα συνθήματα που γράφτηκαν δεν στέκουν (είχαν γραφτεί για δέφτερη φορά συνθήματα στους τοίχους του σχολείου, την πρώτη φορά σβήστηκαν αμέσως). Τα συνθήματα-της δέφτερης φορές — έβαλε γνωστούς φασίστες του σχολείου να τα σβήσουν. Οι υπόλοιποι αποδοκίμασαν την πράξη αυτή, και φώναζαν συνθήματα από τον πρώτο όροφο του σχολείου. Τότε οι φασίστες ανέβηκαν στο πρώτο όροφο και άρχισαν να κτυπούν

τους μαθητές. Τα επεισόδια διάρκεσαν αρκετό χρόνο και ο Γυμνασιάρχης ήταν ανίκανος να τους σταματήσει. Δε θύμιζε καθόλου σχολείο, αρκετοί μαθητές κτύπησαν. Μετα τα επεισόδια δύο μαθητές προεπάθησαν να ρίξουν φυλλάδια ομάδας μαθητών της σχολής αλλά οι τραμπούκοι της ακροδεξιάς, τους έτρεχαν με τα πινέλα που έσβησαν τα συνθήματα.

Η Δ.Ν.Δ.Λ. καταδικάζει τα επεισόδια ενάντια στους δημοκράτες μαθητές. Η Δ.Ν.Δ.Λ. ήταν η μόνη οργάνωση που έδρασε δυναμικά

ενάντια στο φακέλλωμα, ήταν η μόνη οργάνωση που πάλεψε μαζί με τους μαθητές για να σταματήσουν οι ενέργειες εναντίον των δημοκρατικών ελεφθεριών.

Δεν έχουμε αμφιβολίες ότι αυτά τα στοιχεία που πήρε ο Γυμνασιάρχης θα τα παραδώσει στην Κ.Υ.Π. και αυτή θα τα χρησιμοποιήσει για το στρατό.

— Καλούμε τους μαθητές για κοινήτοποίηση, να κτυπήσουν τις ενέργειες του Γυμνασιάρχη και να καταδικάσουν τη στάση της ΠΕΟΜ.

Κώστας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συμμαθητές, Συμμαθήτριες,

Απο πληροφορίες που έχουμε από μαθητές σχολείου Μέσης εκπαίδευσης Λ/σου την Τρίτη 8.5.79 ο διεφθυντής του εν λόγω σχολείου κάλεσε μαθητές τελειόφοιτους στο γραφείο του (1 - 2 από κάθε τμήμα) και τους ζήτησε να δώσουν στοιχεία σχετικά με την κομματική τοποθέτηση των συμμαθητών-τους. Σημειώστε, τους μαθητές αυτούς διάλεξε από τις τάξεις ο ίδιος ο διεφθυντής. Οι περισσότεροι από τους μαθητές που κάλεσε ήταν κυρίως ακροδεξιάς ιδεολογικής τοποθέτησης. Τους ζήτησε βέβαια να κρατήσουν απόλυτη μυστικότητα αλλά αυτό δεν κατορθώθηκε.

Η ενέργεια αυτή μας θυμίζει τα φακέλλωματα της χούντας του '67 στην Ελλάδα. Πού είναι η Δημοκρατική παιδεία που διακηρύσσεται από την κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας;

Η ενέργεια αυτή είναι επέμβαση και αστυνόμευση της ιδιωτικής-μας ζωής.

Βεβαίως οι σκοποι της συλλογής των στοιχείων αυτών είναι γνωστοί. Θα παραδοθούν στη Κ.Υ.Π. και συνέχεια στην «Εθνική Φρουρά».

— Καλούμε τους μαθητές να ξεσκεπάσουν και να καταγγέλλουν τέτοιες ενέργειες.

— Όχι στην αστυνόμευση των μαθητών

— Όχι επεμβάσεις στην ιδιωτική-μας ζωή

— Αφήστε μας Ελεφθερούς

Ψωμί - Παιδεία - Ελεφθερία

Δημοκρατική Νεολαία Δώρου Λοϊζου
Λεμεσου

Η ΚΑΘΑΡΣΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ

από την 1η σελίδα

Γιατί για ποιο λόγο καθυστερεί η κάθαρση πέντε χρόνια ενώ θα μπορούσε να γίνει σε δυο μήνες, και να ξεμπερδούσαμε. Εκατοντάδες άνθρωποι (οι υποθέσεις για κάθαρση ξεπέρασαν τις 2 χιλιάδες) 5 χρόνια τώρα ταλαιπωρούνται με την αβεβαιότητα και το αίσθημα ότι κυνηγούνται και όλα αυτά τα αποδίδουν στην αριστερά.

Αυτή η συσσώρευση πίερα και αγανάκτησης που λανθασμένα την καναλιάζουν ενάντια στις οργανώσεις τις αριστεράς, φτιάχνει τραμπούκους και φανατισμένους που η αστική τάξη θα τους χρησιμοποιήσει ενάντια στο εργατικό κίνημα.

Έτσι η κυβέρνηση και η αστική τάξη πετυχαίνει πολλά πράγματα με αυτή την

πορεία που έδωσαν στο θέμα κάθαρση.

Α) Με το κυνήγι των άσημων στο θέμα των γεγονότων του 74 εκτονώνει τη λαϊκή απαίτηση για κάθαρση που αν δεν γινόταν έστω και έτσι λανθασμένα μπορούσε να προκαλέσει ανεξέλεχτες αντιδράσεις στο λαό.

Β) Δημιουργά στα πλατεια εθνικόφωνα εργαζόμενα στρώματα ένα συναίσθημα αδικίας και αντίθεσης με την αριστερά που συμφέρει στην αστική τάξη.

Γ) Αφήνει άθιχτους τους μεγάλους καρχαρίες του κατεστημένου που είναι και οι κύριοι υπεύθυνοι. Έτσι βλέπουμε τους υπουργούς της κυβέρνησης Σαμψών των ημερών του πραξικοπήματος να είναι ατιμώρητοι και να κυνη-

γούνται μέσεντζιερ των υπουργείων επειδή με λόγια δήλωσαν την υποστήριξη τους στους πραξικοπηματικούς υπουργούς.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η κάθαρση δεν μπορεί να συνεχίσει έτσι.

Εκτός από περιπτώσεις ποινικών αδικημάτων (φόνος, βιασμοί) που έγιναν στο πραξικόπημα πρέπει να σταματήσει η δίωξη των απλών εργαζομένων και παρασυρμένων και να συνεχίσει μόνον όταν διωχθούν οι υπουργοί της κυβέρνησης Σαμψών και οι άμεσοι υπεύθυνοι του πραξικοπήματος που είναι οι γνωστοί καρχαρίες της οικονομικής και πολιτικής ζωής του τόπου.

Έτσι θα αποκτήσει και το αίτημα της κάθαρσης ένα νόημα.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή
\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ